

Υλοποίηση Προγράμματος Σπουδών Πληροφορικής Α' Γυμνασίου με Συνεργατικό Σχέδιο Δράσης.

Τ. Θεοφανέλλης¹, Ε. Κρητικού²

¹Περιφερειακή Διεύθυνση Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Βορείου Αιγαίου
timtheo@sch.gr

²5^ο Γυμνάσιο Μυτιλήνης
kritikouevaggelia@gmail.com

Περίληψη

Υπάρχει αναγκαιότητα εισαγωγής στην εκπαιδευτική διαδικασία νέων μεθόδων που θα είναι πρωτότυπες, διασκεδαστικές, βιωματικές και θα προωθούν τη συνεργασία. Στην εργασία αυτή παρουσιάζεται μια προσπάθεια να αποκτήσει η μάθηση περισσότερο δημιουργικό χαρακτήρα για τους μαθητές. Για να επιτευχθεί αυτό έγινε προσπάθεια δραστηριοποίησης και εμπλοκής των μαθητών στην επίλυση συγκεκριμένων προβλημάτων που επέλεξαν οι ίδιοι. Συγκεκριμένα κάθε τμήμα επέλεξε και παρουσίασε ένα μύθο του Αισώπου σε ένα σχολείο συνεργάτη σε πρόγραμμα eTwinning. Μετά την παρουσίαση οι παρακολουθούντες συμπλήρωσαν ερωτηματολόγιο κατανόησης που είχαν δημιουργήσει οι μαθητές και ακολούθησε συζήτηση πάνω στο συγκεκριμένο μύθο. Με τον τρόπο αυτό υλοποιήθηκε το πρόγραμμα σπουδών του μαθήματος Πληροφορικής της Α' Γυμνασίου στα τρία τμήματα ενός Γυμνασίου.

Λέξεις κλειδιά: σχέδιο δράσης, ουσιαστική μάθηση, συμμετοχή μαθητών

1. Εισαγωγή

Η ιδέα της συμμετοχής σε ένα πρόγραμμα στην πλατφόρμα του eTwinning βασίστηκε στην κοινή αποδοχή όλων των εκπαιδευτικών που συμμετείχαν, ότι η εκπαιδευτική διαδικασία έχει ανάγκη από νέες μεθόδους, οι οποίες θα είναι περισσότερο πρωτότυπες, διασκεδαστικές, βιωματικές και θα προωθούν τη συνεργασία με άλλα σχολεία.

Τα θέματα που μας απασχόλησαν ήταν:

- 1) Πώς μπορούμε να κάνουμε τη μάθηση πιο ουσιαστική - να έχει νόημα για τους μαθητές (meaningful learning);
- 2) Πώς μπορεί η χρήση του υπολογιστή να συμβάλλει στην ουσιαστική μάθηση;
- 3) Πώς μπορούμε να ενεργοποιήσουμε και να εμπλέξουμε τους μαθητές στην επίλυση προβλημάτων καθημερινότητας;

Ένα ερώτημα που συχνά θέτουν οι μαθητές είναι γιατί να ενδιαφερθούν, να μάθουν ή να μελετήσουν ένα θέμα. Αν αυτό το ερώτημα μείνει αναπάντητο μπορεί να οδηγήσει στην αδιαφορία των μαθητών κατά τη καθημερινή διδασκαλία. Ως συνέπεια αυτού

μερικοί μαθητές δημιουργούν προβλήματα κατά τη διάρκεια του μαθήματος επειδή βρίσκουν τις σχολικές δραστηριότητες ανούσιες και δεν συμμετέχουν σε αυτές. Με την συμπεριφορά τους αντιστέκονται στην εκπαιδευτική διαδικασία (Grahame & Jardine, 1990). Ένας σημαντικός παράγοντας στη στάση των μαθητών είναι το πως αντιλαμβάνονται οι ίδιοι την ατμόσφαιρα στο σχολείο και πως η ατμόσφαιρα αυτή επιδρά στην ικανοποίηση τους σχετικά με το σχολείο. Σύμφωνα με τους Samdal et al. (1998), ο πιο σημαντικός παράγοντας είναι η δίκαιη μεταχείριση, το να αισθάνονται οι μαθητές ασφάλεια και να πιστεύουν ότι οι εκπαιδευτικοί τους υποστηρίζουν. Είναι σημαντικό να δίνεται προσοχή όχι μόνο στο διδακτικό υλικό που διατίθεται για το μάθημα, αλλά και στην ποιότητα της σχολικής εμπειρίας που βιώνουν οι μαθητές καθώς και την ποιότητα των σχέσεων που δημιουργούν με τους εκπαιδευτικούς.

Όπως αναφέρει η Γκούσια-Ρίζου (2004) θα πρέπει να υπάρχει ένα βαθύτερο νόημα για όσα γίνονται στο σχολείο από τους μαθητές ώστε να υπάρχει συναισθηματική διέγερση τους. Είναι σημαντικό οι δραστηριότητες να είναι πραγματικές, να παρουσιάζονται με ενθουσιασμό στους μαθητές, να ζητείται η γνώμη και οι ιδέες τους πάνω σε αυτές, να εμπλέκονται ενεργά ώστε από το ξεκίνημα να γνωρίζουν όλοι με λεπτομέρεια τους στόχους, το λόγο της δραστηριότητας, τον τρόπο που θα υλοποιηθεί και το διαθέσιμο χρόνο για την υλοποίηση της. Το βασικό κριτήριο σύμφωνα με τους Boss & Krauss (2007) που καθορίζει την αυθεντικότητα ενός θέματος είναι το αν οι δραστηριότητες που πραγματοποιούνται συμβαίνουν στον πραγματικό κόσμο. Η κινητοποίηση (motivation) αποτελεί ένα σημαντικό παράγοντα της εμπλοκής (involvement). Ως εμπλοκή - συμμετοχή των μαθητών (student involvement) ορίζεται η ποσότητα σωματικής και ψυχολογικής ενέργειας που αφιερώνει ο μαθητής στην διδακτική εμπειρία. Ένας υψηλά εμπλεκόμενος μαθητής προσπαθεί σημαντικά για τη μελέτη του, συμμετέχει ενεργά στις εκδηλώσεις του σχολείου και αλληλοεπιδρά συχνά με τους εκπαιδευτικούς και τους συμμαθητές του. Ως εκπαιδευτικοί επιθυμούμε να αυξήσουμε το ποσό της φυσικής και ψυχολογικής ενέργειας που αφιερώνει ο μαθητής στην εκπαιδευτική εμπειρία (Astin, 1999). Η δέσμευση των μαθητών σε χρόνο και ενέργεια για σχολική εργασία επηρεάζεται και από τους συμμαθητές τους (McDill & Rigsby, 1973), οπότε πρέπει να δημιουργηθεί η κατάλληλη «τάση» μέσα στην τάξη. Το βασικό είναι να δεσμευθούν, αφού η δέσμευση είναι καλύτερη από τον εξαναγκασμό.

2. Ουσιαστική μάθηση στην εκπαιδευτική πραγματικότητα

Τι προωθεί λοιπόν την ουσιαστική μάθηση στην εκπαιδευτική διαδικασία; Σύμφωνα με τον Michael, (2001) η ουσιαστική μάθηση είναι πιο πιθανό να συμβεί αν σαφώς και ρητώς έχει οριστεί από τον εκπαιδευτικό ως ένας σημαντικός στόχος του μαθήματος. Είναι πολύ σημαντικό αυτό να γίνει με τέτοιο τρόπο ώστε να είναι απόλυτα κατανοητός από τον κάθε μαθητή.

Σύμφωνα με τον Karppinen (2005) τα χαρακτηριστικά της ουσιαστικής μάθησης

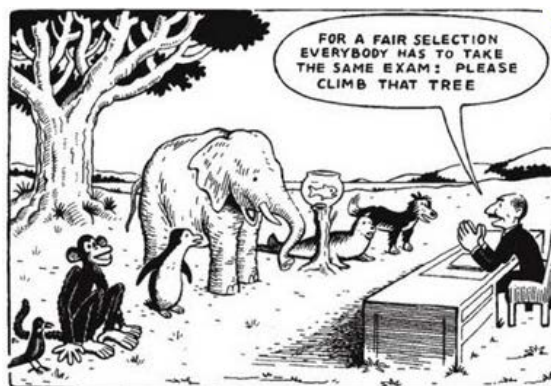
(meaningful learning) είναι:

- Η ενεργή εμπλοκή σε αυτή
- Εποικοδομητική και ατομική μάθηση
- Συνεργατική και λεκτικοποιημένη
- Έχει σχέση με τα συμφραζόμενα
- Καθοδηγούμενη
- Έχει συναισθηματική εμπλοκή και παρέχει κίνητρα

Η ουσιαστική μάθηση μπορεί να ενθαρρυνθεί από την παροχή «φθίνουσας γνωστικής σκαλωσιάς» (fading scaffolding). Με την τεχνική αυτή παρέχουμε μεγαλύτερη υποστήριξη, όταν ξεκινούν, και ελαττώνεται όταν φτάσουν σε κάποιο αναμενόμενο επίπεδο και αρχίζουν να αποκτούν το επίπεδο της δεξιότητάς (Eggen & Kauchak, 2001). Με τον όρο «γνωστική σκαλωσιά» ή «πλαίσιο στηρίγματος» (scaffolding) εννοείται η παροχή υποστήριξης στον εκπαιδευόμενο από τον δάσκαλο, έναν γονέα, έναν συμμαθητή, ένα κείμενο ή ένα λογισμικό, ώστε να γεφυρωθεί το χάσμα ανάμεσα σε αυτό που μπορεί να κάνει από μόνος του και σε αυτό που μπορεί να κατορθώσει όταν καθοδηγείται από άλλους (Hartman, 2001).

Ήρθαμε αντιμέτωποι λοιπόν με το πώς θα πρέπει να διαχειριστούμε την προσπάθειά μας, σύμφωνα με τον τρόπο που λειτουργεί το ελληνικό σχολείο καθώς και με το πρόγραμμα σπουδών.

Στις μέρες μας η πραγματικότητα είναι η προώθηση του "ενιαίου" σχολείου όπου οι μαθητές όλοι μαθαίνουν τα ίδια πράγματα με τον ίδιο τρόπο και αξιολογούνται με τα ίδια κριτήρια και με τον ίδιο τρόπο. Το σχολείο αυτό φαίνεται να είναι απόλυτα δίκαιο, αφού μεταχειρίζεται όλους τους μαθητές με τον ίδιο τρόπο (Εικόνα 1). Ωστόσο είναι άδικο γιατί πριμοδοτεί μόνο τους μαθητές που έχουν γλωσσική και μαθηματική νοημοσύνη (Gardner, 1993, 1999).

Εικόνα 1: Μετάφραση: Για μια δίκαιη επιλογή όλοι πρέπει εξεταστείτε με τον ίδιο τρόπο: Παρακαλώ σκαρφαλώστε σε αυτό το δέντρο.

Πηγή: <http://nepatins.edublogs.org/category/online-resources/page/4/>

Ο Gardner (2006) υποστηρίζει ότι τα προηγούμενα 50 χρόνια η παγκόσμια εκπαιδευτική πολιτική έχει κάνει μεγάλη μεταβολή και δεν επιλέγει τους “εξαιρέτους” μαθητές αλλά προωθεί την εκπαίδευση του συνολικού πληθυσμού λαμβάνοντας υπόψη ότι “δεν μπορούμε να χάσουμε κανένα μυαλό”. Παρατηρήθηκε ότι αυτή η πολιτική οδήγησε στη μείωση των μαθητών που εγκαταλείπουν το σχολείο και σύμφωνα με αυτό πιστεύουμε στο ότι το μάθημα πρέπει να είναι εμπλουτισμένο με δράσεις ώστε όλοι οι μαθητές να συμμετέχουν και να δραστηριοποιούνται. Θεωρούμε ότι ο στόχος του σχολείου δεν είναι να γίνουν επιστήμονες, αλλά να κάνουμε τους μαθητές λίγο πιο ευτυχισμένους εμπλέκοντάς τους σε δραστηριότητες που αξιοποιούν τις δεξιότητες που έχουν. Ενισχύοντας τους σε τομείς που είναι δυνατοί τους βοηθάμε να βελτιώσουν την εικόνα τους μέσα στην τάξη.

Προκαλώντας τη συμμετοχή τους σε σχέδια εργασίας (project) ενθαρρύνονται να συμμετέχουν όλοι οι μαθητές, όχι μόνο αυτοί που κατέχουν τη γλωσσική ή μαθηματική ευφυΐα. Ακόμα και τα σχέδια εργασίας που εστιάζουν σε γλώσσα ή μαθηματικά δίνουν την ευκαιρία να εντοπιστούν μαθητές με διαφορετικά είδη ευφυΐας. Η συνεργατική φύση των σχεδίων εργασίας υπογραμμίζει και ενδυναμώνει τη διαπροσωπική ευφυΐα ως ένα απαραίτητο προαπαιτούμενο για την επιτυχημένη ανάπτυξη του κάθε σχεδίου (Komninou, 2010).

Οι μέθοδοι που επιλέχθηκαν να χρησιμοποιηθούν είχαν ως στόχο:

- Να συμπεριλαμβάνουν σε ένα μάθημα δραστηριότητες για όλους τους τύπους των μαθητών.
- Να προωθήσουν ότι η δέσμευση είναι καλύτερη από τον εξαναγκασμό
- Να κατανοήσουν οι εκπαιδευτικοί και οι μαθητές ότι η συνεργασία αποτελεί σημαντική δεξιότητα για τους μαθητές.

Οι εναλλακτικές αυτές μέθοδοι διδασκαλίας απαιτούν, στα σχέδια του εκπαιδευτικού για δραστηριότητες να λαμβάνονται υπόψη οι εμπειρίες, τα ενδιαφέροντα και οι επιθυμίες των μαθητών. Για να γίνει αυτό θα πρέπει στην αρχή του σχολικού έτους να αφιερωθεί χρόνος ώστε να ανιχνευθούν τα προηγούμενα.

3. Ο ρόλος των Εκπαιδευτικών

Στην καθημερινότητα του σχολείου ο κάθε εκπαιδευτικός είναι απομονωμένος στην τάξη του και δεν επικοινωνεί συχνά με συναδέλφους για θέματα που τον απασχολούν μέσα στην τάξη. Με τη συνεργασία μεταξύ των εκπαιδευτικών υπάρχει η δυνατότητα

- να μοιραστούν πρακτικές
- να σχεδιαστούν δραστηριότητες συνεργατικά
- να μοιραστούν ανησυχίες

- να εμπλουτιστεί το μάθημά
- να αλληλεπιδράσουν προς όφελος των μαθητών

Η ικανοποίηση του εκπαιδευτικού επηρεάζεται από το πολιτιστικό και μαθησιακό υπόβαθρο των μαθητών μέσω του επηρεασμού στην εμπιστοσύνη του εκπαιδευτικού και του σχολείου (Van Houtte, 2010). Οι εκπαιδευτικοί φαίνεται να επιθυμούν από τους μαθητές συμπεριφορές που μαρτυρούν καλές ακαδημαϊκές επιδόσεις, συνήθειες μελέτης και καλή συμπεριφορά στην τάξη (Kerr & Zigmond, 1986). Ειδικότερα επιθυμούν:

- προσωπική ικανοποίηση
- το μάθημα να έχει το ενδιαφέρον των μαθητών
- δραστηριότητες που να έχουν ενδιαφέρον
- οι μαθητές να συμμετέχουν
- λιγότερη διαχείριση σχολικής τάξης
- περισσότερος ενθουσιασμός από τους μαθητές

Για να αναπτυχθούν όλα αυτά θα πρέπει:

- οι εκπαιδευτικοί να προωθήσουν/παρουσιάσουν με ελκυστικό τρόπο τη δραστηριότητα στους μαθητές.
- δίνονται στόχοι και κίνητρα στους μαθητές ώστε να δημιουργήσουν υλικό και να εμπλακούν σε πραγματικές δραστηριότητες. Είναι σημαντικό να εντοπίζονται ερωτήματα/προβλήματα και προκλήσεις πάνω σε ένα θέμα, ώστε να δημιουργείται η ανάγκη για μάθηση.
- υπάρχει συνεργασία, επικοινωνία, κριτική σκέψη και επίλυση προβλημάτων (οι ικανότητες του 21^{ου} αιώνα).

Τέλος να έχουμε υπόψη ότι «ο καλύτερος εκπαιδευτικός είναι ο “λιγότερο” εκπαιδευτικός» (Kerr & Zigmond, 1986), αυτός που κάνει το λιγότερο παραδοσιακό μάθημα.

Η συνεργασία αποτελεί μια σημαντική δεξιότητα για τους μαθητές (Benford et al., 2000). Υπάρχει αναγκαιότητα για παιδαγωγική κουλτούρα στη συνεργασία (Velea, 2011). Η τεχνολογία παρέχει την δυνατότητα να υποστηρίξει και να διευκολύνει τη συνεργατική μάθηση από πολλές απόψεις. Χρειάζεται διακριτική ενθάρρυνση των μαθητών στο να διερευνήσουν τις δυνατότητες συνεργασίας χωρίς να υπάρχει πίεση για αυτό. Να παρέχονται ευκαιρίες να ανακαλύψουν τα θετικά οφέλη του να εργάζεσαι μαζί με κάποιον άλλο. Η ενθάρρυνση της συνεργασίας έχει μεγαλύτερη δυναμική από την απλή παροχή δυνατότητας συνεργασίας.

4. *Η πλατοφόρμα eTwinning*

Ο κύριος στόχος του eTwinning είναι να διευκολύνει την επικοινωνία και τη συνεργασία ανάμεσα σε σχολεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Εμπλέκει εκπαιδευτικούς και μαθητές σε νέες εκπαιδευτικές δραστηριότητες. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα τη δημιουργία διάφορων εκπαιδευτικών προϊόντων που εμπλέκουν ΤΠΕ και ανάπτυξη συνεργατικών ομάδων από διαφορετικές χώρες. Μακροπρόθεσμα στοχεύει (Velea, 2011):

- Στη βελτίωση της ικανότητας της χρήσης Νέων Τεχνολογιών (τόσο για εκπαιδευτικούς όσο και για μαθητές).
- Να αναπτυχθεί και εξελιχθεί η επικοινωνία σε ξένες γλώσσες (βασική δεξιότητα στην Ευρωπαϊκή Ένωση- επικοινωνία σε τουλάχιστον δυο ξένες γλώσσες)
- Να ενισχυθεί - προωθηθεί η γνώση και ο διαπολιτισμικός διάλογος.

Ένα πρόγραμμα eTwinning βασίζεται στις αρχές της συνεργασίας και εισάγει αλλαγές στην εκπαιδευτική διαδικασία και το σχεδιασμό δράσεων με τους μαθητές να αποτελούν ενεργούς συμμετέχοντες. Παράλληλα εμπλέκει τους μαθητές στη χρήση ξένης γλώσσας για επικοινωνία με μαθητές από άλλες χώρες έχοντας ως στόχο την συνεργασία (Silva, 2011).

5. *Η διαδικασία*

Στη λογική αυτή πλησιάζοντας τους μαθητές της Α' Γυμνασίου επιλέχθηκε το αντικείμενο των μύθων του Αισώπου το οποίο είναι οικείο από το δημοτικό. Οι μαθητές παράλληλα διαθέτουν τις γλωσσικές δεξιότητες να το παρουσιάσουν επαρκώς.

Στους μαθητές ανά τμήμα έγινε προτροπή να ξαναδιαβάσουν τους μύθους στον ελεύθερο τους χρόνο και στη συνέχεια να επιλέξουν τον μύθο με τον οποίο θα ήθελαν να ασχοληθούν.

Θεωρήσαμε σημαντικό να δείξουμε στους μαθητές έναν εναλλακτικό τρόπο μάθησης, ο οποίος θα συμπεριλάμβανε την απαιτούμενη διδαχθείσα ύλη, μέσα όμως από δραστηριότητες που δεν θα περιορίζονταν μόνο στις εργασίες του σχολικού βιβλίου και συνάμα τη συνεργασία με άλλα σχολεία, έτσι ώστε να μοιραστούν οι μαθητές τη δουλειά τους και να γνωρίσουν την κουλτούρα άλλων μαθητών διαφορετικής εθνικότητας.

Επιλέχθηκαν οι μαθητές και η ύλη της Α' γυμνασίου λόγω του Προγράμματος Σπουδών, το οποίο δίνει αρκετά περιθώρια ελιγμού στον τρόπο διδασκαλίας. Με δεδομένη την ύλη και την ηλικία των μαθητών, επιλέξαμε να δουλέψουμε πάνω σε μύθους του Αισώπου, οι οποίοι συνδύαζαν ευχάριστο, ελκυστικό και επιμορφωτικό περιεχόμενο. Κάθε τμήμα της Α' τάξης ανέλαβε να επεξεργαστεί έναν από τους 8 μύθους που επι-

λέχθηκαν. Το πρόγραμμα υλοποιήθηκε καλύπτοντας ένα μεγάλο μέρος της απαιτούμενης διδαχθείσας ύλης και ακολουθήθηκαν τα παρακάτω στάδια:

- Αναζήτηση πληροφοριών από το Διαδίκτυο για τον Αίσωπο και των μύθων των οποίων επιλέχθηκαν (ΕΝΟΤΗΤΑ 4: Γνωριμία με το διαδίκτυο και τις υπηρεσίες του).
- Πληκτρολόγηση, επεξεργασία και μορφοποίηση κειμένου για τη δημιουργία εργασιών (ΕΝΟΤΗΤΑ 3: Χρήση εργαλείων έκφρασης και δημιουργίας / Επεξεργασία Κειμένου (Λογισμικό που χρησιμοποιήθηκε: Microsoft Word)).
- Επεξεργασία εικόνων και δημιουργία σχεδίων σχετικών με τους μύθους (ΕΝΟΤΗΤΑ 3: Χρήση εργαλείων έκφρασης και δημιουργίας / Ζωγραφική (Λογισμικό που χρησιμοποιήθηκε: MsPaint)).
- Με τη συνεργασία των καθηγητριών των ξενόγλωσσων μαθημάτων, μεταφράστηκαν οι επτά μύθοι στα αγγλικά και ο ένας στα γαλλικά (Πρώτη διαθεματικής διδασκαλίας).
- Εμπλουτίστηκε το παραγόμενο υλικό με τη δημιουργία ερωτηματολογίων και σταυρόλεξων για κάθε έναν μύθο τα οποία βέβαια και μεταφράστηκαν στα αγγλικά και γαλλικά αντίστοιχα (Λογισμικά που χρησιμοποιήθηκαν: Δημιουργία φόρμών από το Google Drive (Εικόνα 2) και EclipseCrossword).

THE ANT AND THE GRASSHOPPER

The ant and the grasshopper were

☐ friends
☐ neighbours
☐ enemies

The ant worked from sunrise to

☐ night
☐ day
☐ sunset

The grasshopper woke up

☐ early in the morning
☐ at midnight
☐ at noon

The grasshopper happily all day

☐ ate
☐ sang
☐ worked

In autumn the sky was

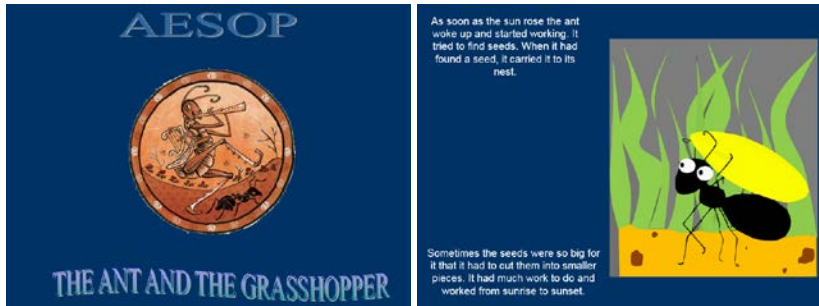
☐ cloudy
☐ sunny
☐ windy

The grasshopper was dying of

☐ water

Εικόνα 2: Τμήμα από το ερωτηματολόγιο που δημιουργήθηκε με την εφαρμογή google forms

- Συζήτηση των δραστηριοτήτων που υλοποιήθηκαν μέσα στην τάξη και την χρησιμότητα της επιστήμης της Πληροφορικής κατά τη διάρκεια της υλοποίησης του προγράμματος (ΕΝΟΤΗΤΑ 5: Ο υπολογιστής στην καθημερινή μας ζωή / Χρήσεις του υπολογιστή στην καθημερινή ζωή).
- Ανταλλαγή εργασιών και τηλεδιασκέψεις με τα συνεργαζόμενα σχολεία (Εικόνα 3). Γνωριμία των μαθητών, παρουσίαση των εκάστοτε πόλεων και ανταλλαγή πληροφοριών και απόψεων για τις μεθόδους που χρησιμοποιήθηκαν στο συγκεκριμένο πρόγραμμα.

Εικόνα 3: Από την παρουσίαση ενός παραμυθιού στα συνεργαζόμενα σχολεία

6. Συμπεράσματα

Ο όλη δράση είχε συγκεκριμένο σκοπό, στάδια και αυστηρό χρονοδιάγραμμα αφού υπήρχε συνεργασία με άλλα σχολεία. Οι μαθητές εισήχθησαν στην όλη ατμόσφαιρα, εργάστηκαν, δημιούργησαν, συνεργάστηκαν, χάρηκαν και έμαθαν διασκεδάζοντας ενώ ταυτόχρονα υπήρξε και ένα πολύ καλό αποτέλεσμα. Το επίπεδο των εργασιών ήταν υψηλότερο από ότι σε προηγούμενες χρονιές και το ενδιαφέρον τους σημαντικά μεγαλύτερο. Οι συμμετέχοντες εκπαιδευτικοί συνεργάστηκαν και αντάλλαξαν ιδέες και πρακτικές.

Για να επιτευχθεί η συνεργασία και η διαδικτυακή αλληλεπίδραση με άλλους μαθητές αναζητήθηκαν συνεργάτες μέσω του προγράμματος eTwinning. Η πλατφόρμα δίνει την ευκαιρία συμμετοχής σε ένα πρόγραμμα συνεργασίας εκτός συνόρων. Αυτό δημιούργησε το επιπρόσθετο πρόβλημα της ξένης γλώσσας που λύθηκε με την συνεργασία των εκπαιδευτικών ξένης γλώσσας που ανέλαβαν στο πλαίσιο του μαθήματος τους να γράψουν οι μαθητές την ιστορία στη γλώσσα που διδάσκουν.

Μετά το τέλος της δραστηριότητας και την συνεργασία με τα άλλα σχολεία αξιολογήσαμε την όλη διαδικασία ώστε, να εντοπίσουμε τι έμαθαν οι μαθητές μας, αλλά περισσότερο για να εντοπίσουμε αν επιτευχθήκαν οι στόχοι.

Σε επανάληψη αυτής της δράσης θα προτείνουμε περισσότερες δομημένες τηλεδιασκέψεις ανάμεσα στα σχολεία τόσο με τους μαθητές όσο και με εκπαιδευτικούς, ώστε να υπάρχει καλύτερος συντονισμός και ουσιαστικότερη επικοινωνία και συνεργασία μεταξύ των συμμετεχόντων σχολείων. Με τη λέξη «δομημένες» εννοούμε ότι θα πρέπει πριν τη συνάντηση να υπάρχει μια λίστα θεμάτων που θα συζητηθούν. Η λίστα αυτή μπορεί να δημιουργηθεί και από τους μαθητές. Επίσης η επικοινωνία σε μια ξένη γλώσσα ήταν εμπόδιο για αρκετούς μαθητές, θα προτείνουμε επομένως τη συνεργασία μεταξύ σχολείων που βρίσκονται στην Ελλάδα ή την Κύπρο. Η χρήση ενός πιο ανοιχτού περιβάλλοντος π.χ. wikispaces που επιτρέπει περισσότερες αλλα-

γές ίσως να εμπλέκει περισσότερο τους μαθητές κάνοντας τους να αισθάνονται περισσότερο ότι τους ανήκει.

Αναφορές

- Astin, A. W. (1999). Student Involvement: A Developmental Theory for Higher Education. *Journal of College Student Development*, 40(5): 518-529.
- Benford, S.; Bederson, B.B.; Akesson, K.; Bayon, V.; Druin, A.; Hansson, P.; Hourcade, J.P.; Ingram, R.; Neale, H.; O'Malley, C.; Simsarian, K.T.; Stanton, D.; Sundblad, Y. & Taxén, G. (2000). Designing Storytelling Technologies to Encourage Collaboration Between Young Children. In: *Conference on Human Factors in Computing Systems*, 556-563.
- Boss, S., & Krauss, J. (2007). *Reinventing project-based learning: Your field guide to real-world projects in the digital age*. Eugene, OR: International Society for Technology in Education.
- Eggen P. & Kauchak D. (2001). *Strategies for Teachers: Teaching Content and Thinking Skills*, Boston: Allyn and Bacon.
- Gardner, H. (1993). Educating for understanding. *The American School Board Journal*, 180(7), 20-24.
- Gardner, H. (1999). *Intelligence reframed: Multiple intelligences for the 21st Century*. New York: Basic Books.
- Gardner, H. (2006). *Multiple Intelligences: New Horizons*. New York: Basic Books.
- Grahame, P.R. & D.W. Jardine (1990). Deviance, Resistance, and Play: A Study in the Communicative Organization of Trouble in Class. *Curriculum Inquiry*. 20(3) 283-304.
- Hartman, H.J. (2001). *Metacognition in science teaching and learning*. In H.J. Hartman, ed, *Metacognition in Learning and Instruction: Theory, Research, and Practice*, pp. 173–201. The Netherlands: Kluwer Academic.
- Karppinen, P. (2005). Meaningful learning with digital and online videos: Theoretical perspectives. *AACE Journal*, 13(3), 233-250.
- Kerr, M. M. & Zigmond, N. (1986). What do high school teachers want? A study of expectations and standards. *Education & Treatment of Children*, 9(3), 239-249.
- Komninou, I. (2010). *New Pedagogical Theories in Practice: Multiple Intelligences and eTwinning* Retrieved from: http://etwinning.sch.gr/files/MI_eTwinning.pdf
- McDill, E. L., & Rigsby, L. C. (1973). *Structure and process in secondary schools: the academic impact of educational climates*. Baltimore: Johns Hopkins University Press.

- Michael J. (2001). In pursuit of meaningful learning. *AdvPhysiolEduc* 25:145–158.
- Samdal, O., Nutbeam, D., Wold B. & Kannas L. (1998). Achieving health and educational goals through schools - a study of the importance of the school climate and the students' satisfaction with school. *Health Educ Res.* 13: 383–97.
- Silva, M.P.C. (2011). The “Sign up and Connect” eTwinning project: an intercultural approach to teaching English as a foreign Language. Retrieved from: http://eacea.ec.europa.eu/llp/project_reports/documents/comenius/etwinning/2011/com_etw_2011_0026_romania.pdf
- Van Houtte, M. (2010). Tracking and Teacher Satisfaction: Role of Study Culture and Trust. *The Journal of Educational Research.* 99(4), 247-256.
- Velea, S. (2011). FINAL REPORT YEAR 2011, Executive Summary – Public. Retrieved from: http://eacea.ec.europa.eu/llp/project_reports/documents/comenius/etwinning/2011/com_etw_2011_0026_romania.pdf.
- Γκούσια-Ρίζου, Μ. (2004). Η σχολική τάξη ως κοινότητα ενδιαφέροντος. *Επιστημονικό Βήμα* Retrieved from: http://www.syllogosperiklis.gr/ep_bima/epistimoniko_bima_3/Gousia.pdf

Abstract

Teaching needs new methods that are innovative, entertaining and promote collaboration. Our aims were to: a) achieve meaningful learning, b) how the use of computers can help to make learning have a meaning for the students and c) how can we activate and involve students in solving everyday problems. Each of the classes chose an Aesops fable and prepared a presentation of it to a partner school found using the eTwinning platform. Students who attended the presentation had to fill in a questionnaire and there was a discussion among the schools using the Skype application.

Keywords: project, meaningful learning, student involvement.